

**Uredništvo**  
in upravnishvo:  
Kolodvorske  
ulice šte. 15.

Z urednikom se  
more govoriti  
vsak dan od 11.  
do 12. ure.

Rokopisi se ne  
vračajo.

**Inserati:**  
Šeststopenjska peti-  
vrtja 4 kr., pri  
večkratnem po-  
navljanju daje se  
popust.

# Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

**Velja**

za Ljubljano  
v upravnishvu:

za celo leto 6 gld.,  
za pol leta 3 gld.,  
za četrt leta 1 gld.  
50 kr., na mesec  
50 kr., pošiljatev  
na dom velja me-  
sečno 9 kr. več.

**Po pošti velja**

za celo leto 10 gld.,  
za pol leta 5 gld.,  
za četrt leta 2 gld.  
50 kr. in za jeden  
mesec 85 kr.

Štev. 27.

V Ljubljani v torek 1. aprila 1884.

Tečaj I.

## Avstrijske železnice in trgo- vinsko ministerstvo.

Šestdeset let je tega, odkar je ženjalni George Stephenson izdelal načrt prvi parni železnici iz Darlingtona v Stockton — in v tej razmeri kratki dobi razvijale so se železnice tako hitro, da dandanes svetovnemu prometu služi nad 300 000 km. železničnih črt. Oziraje se na važnost te naprave, nikdo ne bode dvojil o velikanskem vplivu, katerega imajo železnice za kulturni razvoj našega veka. Ali mesto, katero zavzemajo v javnem pravu, še ni do dobrega odločeno, in v teoriji in praksi si nasprotujejo nazori tujih, ki terjajo državne železnice in doktrine nasprotnikov, ogrevajočih se za privatni značaj in za samoupravo prometnih naprav.

In to načelno nasprotje se izraža tudi v železničnem zakonodajstvu raznih evropskih držav. Na Angleškem so vse železnice zasebna podjetja, parlament jim daje le koncesijo, sicer vodi ves promet avtonomni organ, katerega so si sami bili ustvarili, tako zvani Railway Clearing House. Ker je Angleška preprežena s silno gostim železničnim omrežjem, nikdar ne preneha tekmovanje med raznimi privatnimi progami in baš to najbolj ugaja prometnim potrebam. Čisto nasprotno na Nemškem! L. 1876 vrgel je železnižni kancelar med nemški svet veliki projekt, naj nemška država nakupi vse zasebne in deželne železnice. Po polnem sicer ni prodril s to mogočno novotarijo, ali vsaj toliko se je doseglo, da so razne nemške države, njim na čelu Pruska, z nakupom si pridobile privatne železnice ter jih spremenile v deželno vlast.

Zgodovina avstrijskih železnic označi neko žalostno pomanjkanje trdnih načel, neko omahovanje med raznimi principi. To lice nam je kazala naša železnična sistema do najnovejše dobe, in stoprav mnogo obsojena Taaffova vlada se je s krepko roko lotila težavnega podjetja, v red spraviti zanemarjeno avstrijsko železnično politiko. Tú imamo ces. Ferdinanda severno železnico, s privilegijem z 4. mar-

cija l. 1836., kateri ji varuje popolno nezavisnost od državnega vpliva, tako da je ta železnica, ki vrže največ dohodkov ter ima najogromnejši promet, postala uprav *ein Staat im Staate*. Nasproti temu strogo privatnemu podjetju imeli smo pač v Avstriji dolgo železnično progó, južno železnico, zidano na državne troške, a prisiljeni po nesrečnih dogodbah l. 1859. prodali so jo avstrijski državniki privatnemu društvu; tudi ona je sedaj skoraj nezavisna, in baš naše dežele imajo sleherni dan priliko, občutiti bridki vpliv nezavisnosti na tarifno politiko južne železnice, ki s svojimi previsokimi tarifnimi postavki zavira naš promet in skoraj uničuje našo domačo obrtnost. In še neka druga kategorija železnic nastala je v Avstriji: privatne železnice, katerim je država dala poročstvo za obrestovanje stavbenega kapitala. Odkrito rečemo, da se nam iz narodno-gospodarstvenega stališča najbolj škodljive vidijo železnice te vrste, kajti ker je delničarju zajamčena gotova svota obrestij, mine mu strah pred izgubo in ž njim óno neprestano spodbadanje, z vsemi silami se potezati za prospeh delničarskega podjetja. Podjetnost jim mine, v miru uživajo — pravi *fruges consumere nati* — bogate sadove državnih subvencij.

Vprašanje, ali naši državi bolj ugajajo državne ali zasebne železnice, je tedaj za avstrijske razmere tem večje važnosti, ker raznovrstne železnične subvencije kaj neugodno uplivajo na državni budget. In to vprašanje je vendar po vsem jasno zlasti za koristi naše države. Uže iz pojma moderne države izvira njena dolžnost, da mora državna celota z vsemi sredstvi delati na to, da se podpira obrtnija in kupčijski promet z ceno voznino, z nizkimi tarifi. Pri državnih železnicah v tem oziru ni nobenih zaprek. Država pri svojih podjetjih ne išče direktnega dobička, ne skuša iz svoje regalitete vleči visokih dohodkov kakor privatni podjetnik: nji zadostuje, če pokrije lastne troške ter sčasoma amortizuje prvotni svoj kapital. Vse drugače privatna železnica; le-tà se ne ozira toliko na splošne koristi, kakor vsako drugo podjetje je tudi ona primo-

rana, težiti po dobičku svojih delničarjev ter jim priboriti kolikor mogoče sijajne dividende.

Temu namenu žrtvujejo šestokrat vitalne koristi onih pokrajin, katere prehaja njih progá; s kartelnimi pogodbami, z refakcijami, t. j. s povračili za velike tovarne kolikovine skušajo povzdigniti svoje dohodke in malo jih briga, če s tem v gospodarstvenem oziru škodujejo širnim krogom dotičnih interesentov. Najbolj se to čuti pri onih železnicah, katerim se ni bati tekmece na svoji črti, imajočim samotržje za promet po svojih progah. Tú so privatne železnice šestokrat naravnost škodljive, in država mora vsakako gledati na to, da si varuje svoj vpliv na tarifno politiko in svoje nadzorstvo na upravo dotičnih privatnih prog.

Ne dá se tajiti, da je v tem oziru energično postopanje sedanjega ministerstva uže mnogo koristi donášalo avstrijskim narodom. Njegova akcija pričela se je s tem, da je ces. Elizabetino zapadno železnico l. 1883 prevzela v državni promet. Letos je dovršila arlbersko železnico ter spremenila Fran-Josipovo in Rudolfovo železnico v državno progó, tako da so sedaj vse važnejše črte na avstrijskem zahodu in jugozahodu, od Heba do Pulja, izimši južne železnice in nekaterih manjših prog, v državni upravi. Blagodejni vpliv te naredbe čutimo tudi v naših pokrajinah. Vsakemu je znano, kako zelo da so se od lanskega leta sem znižale voznine na Rudolfovi železnici, bodi si za osobni, bodi si za tovarni promet. In tudi državna blagajnica nima nikakešne škode od te tarifne reforme, baš nasprotno, promet na teh progah se je v toliko povzdignil vsled znižanih cen, da so tudi dohodki poskočili in da je n. pr. gorenjska progá iz Ljubljane do Trebiža na enkrat postala — aktivna!

In zopet se je vladi posrečilo, skleniti zelo ugodno pogodbo s severno železnico, katera veže Dunaj s Krakovom ter posreduje glavni promet avstrijske stolnice z Rusijo in vzhodno Nemčijo. Ustanovljena je bila ta železnica s privilegijem z 4. marcija l. 1836., kateri poteče po petdesetih letih, tedaj z letom

## Listek.

### Jovan Vesel-Koseski.

V petek 28. sušca premikal se je po tržaških ulicah veličasten sprevod za mrtvaškim vozom, na katerem je ležala krsta, okrašena z mnogobrojnimi venci; kakor časniki poročajo, odlikovali so se med njimi po številu in lepoti najbolj venci s trakovi v narodnih bojah. Veljalo je skazati zadnjo čast blagemu možu, slovenskemu rodoljubu, ki je doživel redko starost kot človek, redko usodo kot pesnik: pospel se je bil namreč koj v začetku svojega delovanja do silne slave, ki je hitro ko slamni ogenj vsplamtela, a tudi hitro ugasnila. Ta mož je Jovan Vesel-Koseski.

Rojen 12. septembra l. 1798. v Kosezih, gorenjski vasi blizu Moravč — odtodi pesniško njega ime „Koseski“ — šolal se je na ljubljanski in celjski gimnaziji ter stopil do-

vršivši pravdoznanske študije na Dunaji in v Gradci v službo pri kameralnem uradu v Ljubljani, pozneje služboval je na Goriškem in v Trstu, kjer je došel do časti finančnega svetnika. Ondi je zatisnil 26. sušca trudne svoje oči, preživši uže več let v pokoji.

V letih 1818—1819 občeval je Koseski z Vodnikom, Čopom in Preširnom ter pel (1817—1818) nemške pesni, n. pr. „Erasmus Lueger“, „Die Tanne auf Rauhenneck“, „Kurth von Roseneck“ (glej „Laibacher Wochenblatt“ tiste dobe, „Der Aufmerksame“ l. 1821, Letopis „Matice Slov.“ l. 1881).

Leta 1818. zloži Koseski prvi slovenski sonet, kateremu je za nemško besedo „Trost“ nasvetoval Vodnik naslov „Potažba“ (gl. Costa, Vodnik-Album, l. 1859., str. 250). Na to je molčal do l. 1844.; odslej pa je razglašal svoje izvirne in preložene pesni, med njimi prevod Schillerjeve „Divice Orleanske“ in „Mesinske neveste“, v Bleiweisovih „Novicah“ nepretrgoma do l. 1852. Tedaj nevarno zbolil ter se ozdravevši oglasi še le l. 1868. zopet v

„Novicah“, ki so prinesle njegov prevod Byronovega umotvora „Mazepa“ kot doklado, l. 1869. pa „Rusko-Puškinovih petero“ in celo „Visoko pesem“. Na prigovarjanje Bleiweisovo izroči Koseski zbirko svojih do tja raztresenih pesni „Matice Slovenski“ s pristavkom, naj jih izdá neizpremenjene. Zbirka izšla je l. 1870. pod naslovom: „Razne dela pesniške in igrokazne Jovana Vesela-Koseskega“. Leta 1879 izdá „Matica Slovenska“ še: „Raznim delom pesniškim in igrokaznim Jovana Vesela-Koseskega dodatek“, obsegajoč prevode večjidel nemških pesmotvorov. Letopis „Matice Slov.“ l. 1877. objavlja Koseskega prevod Dantejevega pekla („Paklo“, spev 1—4 in sp. 34, s predgovorom in komentarčkom, ki mu ga je spisal Bleiweis), Letopis „Matice Slov.“ l. 1878. pa prinaša prevod vseh 34 spevov, a brez komentara in v neizpremenjeni pisavi Koseskega.

Častiti bralci naj ne pričakujejo od mene obširne, kritične razprave o Koseskega delih; s tem predmetom bavilo se je uže mnogo slovenskih pisateljev: jedni so pesnika povzdigo-

1886., in upraviteljstvo severne železnice, kot zastopnik delničarjev bilo je tedaj primorano, pogajati se z vlado. Nova pogodba varuje državi daleč segajoče pravice. Določa najprej, da nekdanji privilegij neha ter na njegovo mesto stopi koncesija na 80 let; kakor hitro da poteče ta doba, tedaj z 31. dec. 1965, postane vsa železnica z vsem premičnim in nepremičnim blagom državna last brez vsake odškodnine. Poleg tega zadobi država pravico, uže l. 1904. pod natančno določenimi pogoji odkupiti delničarjem severno železnico. Dotična družba se tudi zaveže, tekom treh mesecev po skleneni pogodbi državi vrniti lepo svoto 7 655 657 gold. s štiriprocentsnimi obrestmi, katere je državna blagajnica potrosila na garancijah za moravsko-sileško severno železnico ter zidati na svoje troške lokalne železnice in druge železnične proge v skupnem znesku 30 milijonov. In kar je najbolj važno, severna železnica mora odslej v svojih tarifih se ravnanju po vzgledu zapadnih državnih prog, njeno samotržje, zlasti s premogom, poneha — velika obrtnija in prebivalstvo pa bodeti lažje dihati, odkar je previdna trgovinska politika jima preskrbela ugodnejše pogoje.

Ni dvojiti, da bode državni zbor brez resnega ugovora sprejel in odobrili tako ugodno pogodbo. Mi sigurno ne zavidamo Dunajčanov in prebivalstva severnih kronovin, le ene nade ne moremo zamolčati v očigled sijajnemu uspehu naše trgovinske uprave. Naj se ji namreč posreči, na en ali drug način primorati tudi našo južno železnico, da se v bodoče živahneje zanima za naše producente, za domačo trgovino in obrtnost!

## Politični pregled.

### Avstrijsko-ogerska država.

Časniki mnogo pisarijo in sanjarijo o nemcem novem „ministerstvu sprave“, ki bi imela nalogo, levici pogladiti pot in združiti sporazumljenju sovražne elemente. Najprvo so imenovali tirolskega namestnika Widmanna kot novega ministerskega predsednika, danes se piše zopet o grofu Coroniniju, da bi on prevzel eventuelno sestavo novega kabineta. Kakor se vidi, bliža se velikonočni čas počitnic in listi uže sedaj skrbé za gradivo, katerega bi jim drugače manjkalo o parlamentarnih počitnicah. Resnih ne moremo imenovati obilnih kombinacij in raznega vgibanja o premembih vlade, ki sedaj stoji krepkeje nego kedaj.

Poljski listi hudo pišejo zoper Lienbacherja, ker je jel nasprotovati predlogu, da naj se Gališki odpiše zemljišno odvezni dolg v znesku 75 milijonov obremenjenja.

Tožijo in jezé se, da sistematično opornirajo nemško-klerikalni udje desnice poljskim težnjam in konečno povdarjajo, da bode treba staviti nekako kabineto vprašanje iz sprejema ali odbitve omenjenega vladnega predloga.

vali v nebo, drugi teptali v prah. Jedno kakor drugo je po mojem mnenju pretirano; srednja pot bode tudi v tem slučaju najboljša. Pisal sem i sam o Koseskem (v programu mariborske gimn. l. 1874.) v nekako posredovalnem smislu, kar so mi mnogi šteli v greh, zlasti taki, ki mojega namena niso umeli ali moje besede samovoljno zavijajoč niso umeli hoteli. Rad priznavam, da bi danes po desetih letih o Koseskega delih pisal hladnejšo kritiko, da je v čni razpravi marsikak izraz presiljen — narekala mi ga je mladeniška navdušenost, ko sem si do pesnika ohranil še iz dijaških let — a jedno trdim odločno še dandanes, da si je pridobil Koseski vskjub vsem svojim hibam neizmerne zasluge za provzbujenje slovenskega naroda, pa ob jednom ponavljam tudi srčno željo, da bi si slovenska mladina prilastila zlate njegove nauke ter se ravnala po njih sebi v čast, domovini v korist.

Koseski je bolj prelagatelj nego izviren pesnik. Prelagal je najrajši nemške pesnike, ti so: Goethe, Schiller, Chamisso, Bürger, Körner, Uhland, Kosegarten, lotil pa se je

Meseca aprila nameravajo merodajni ogerški krogi zopet sklicati hrvatski sabor. Vlada baje hoče poskusiti, bode li možno delovati s sedanjim zborom. Ako prično Starčevićjanci zopet s svojimi škandali, bode vlada zbor zaključila in razpisala nove volitve.

### Tuje dežele.

V Petrogradu vršila se bode v kratkem velikanska slovesnost. Prestolonaslednika bodo izklicali polnoletnim in za ta važen čin pripravljali sijajnih veselíc. Potem pa odpotuje dvor v Moskvo.

Novice o izstopu Bismarckovem iz pruskega ministerstva se obče potrjujejo. Slabo zdravje njegovo baje zahteva, da odloži vsa dostojanstva kot pruski minister; tedaj se tudi njemu ne bi mogla več pripisovati odgovornost za vse korake pruske vlade. „Germania“ pri tem jako dobro opazi: Naj stoji na odru ali za kulisami ali pa v suflerjevi omari — igra je vendar le njegova!

V Parizu zbornica debatuje o važni spremembi pariškega volilnega reda za mestni zbor. Ta korporacija dela uže od nekdanji vladi mnogo preglavic in opozicije vsled radikalnih pojavov, ki se poganjajo vedno iz srede mestnih očetov. Do sedaj je zbornica le toliko sklenila, da se ima sedanja uprava spremeniti in vpeljati nov volilni red; posvetovanja se nadaljujejo te dni.

Sestavo laškega ministerstva smo poročili včeraj v brzojavu. Kraljevi dekret imenuje dosedanje generalne tajnike državnimi podtajniki. Kot vladni kandidat za predsedništvo zbornice velja še vedno Bianchieri.

Zdravje angleškega premiera slabo napreduje. Postal je huje hripav in v četrtek ni mogel iz postelje. Najvažnejše zadeve opravi sedé na ležišču; tu ga poiščejo tudi ministri, ko imajo nujne posle pri njem.

Iz Cincinnati v Severni Ameriki prihajajo čudne vesti. Sodnija je bila očitne morilce po mnenju ljudstva premilostno obsodila — a narod ni bil zadovoljen in drl je proti ječi, hotelč „lynhovati“ zločince. Vsled tega so nastali hudi boji po mestu; na stotine ljudi je prelivalo kri in kaže se, da je bila prava poulična bitka med vojaštvom in razkačeno druhaljo.

Iz Lime poroča telegraf, da so se 28ega marcija ratifikacije miru formalno izročile vsem strankam. Peruvanska narodna skupščina bode zaključena prihodnji ponedeljek.

## Dopisi.

Iz Leskovca pri Krškem, 28. marcija. [Izv. dop.] (Izkopavanje starin na Drnovem.) Kjer je dandanašnji vas Drnovo v fari leskovski, na Krškem polji, je stalo v rimski dobi precejšnje mesto (municipij) *Neviodunum*. Nimamo sicer obilo pisemskih poročil o ustanovitvi, ali o velikosti tega mesta in še celó tega ne vemo, kdaj in kateri sovražnik ga je razdejal; vendar moremo iz njegovih

tudi angleških, laških, grških in ruskih (Byrona, Manzoni, Danteja, Homerja, Puškina, Državina in dr.) V tem oziru dá se tedaj primerjati nemškemu Vossu. Kakor Vodnikov, tudi Koseskega veljava ni absolutna, temveč le relativna, in smešno je prispevati ga Goetheju ali Schillerju, pesnikoma, kojih umotvori imajo vrednost za vse narode in vse veke. Če mu uže hočemo vrstnika iskati v nemški literaturi, imenujmo ga slovenskega Klopstocka, kojemu je v marsičem podoben. Klopstockove pesni provzbudile so v Nemcih s svojimi novimi besedami, drznimi prilikami in podobami koj v začetku nenavadno pozornost in navdušenost: vse je takrat slavilo Klopstocka kot izvenredno, epohalno prikazen ter pridno bralo in posnemalo njegove proizvode. Tako je tudi slovenski svet strmél o prvih umotvorih Koseskega: njih blagolglasni rytmus, lepo ubrana mera in stika, retorični slog, krepko doneče, češče smelo izobražene besede omamile so slovensko, takih glasov nevajeno občinstvo tako, da je staro in mlado ploskalo novemu pesniku, kaj ploskalo, obožavalo je

ostankov sklepati nekoliko na njegov obseg in njegovo notranjo uredbo in važnost. — Ostanke se izkoplujejo že dolgo. Uže pred Valvazorjem in v njegovi dobi pobirali so razne starine tega mesta ter razpošiljali in raznašali, kar se jim je vredno zdelo, na vse strani. Kmetje tu in v okolici so od nekdanj brskali po tej zemlji, iskaje zakladov in zlatih ter srebrnih novcev. Ostanke nevidunske so preiskovali in opisovali zlasti domači naši učenjaki, kakor Linhart, Richter, Vodnik. L. 1860 se je začelo kranjsko zgodovinsko društvo s tem baviti, za-nj je zlasti takrat v Krškem bivajoči nadinženér Leinmüller starine na Drnovem preiskoval, kopal in v ljubljanski muzej pošiljal. V novejšem času se je zanimal za nevidunske ostaline razen prof. Müller-ja zlasti sedanji mirnski župnik Fran Jarc, ki je veliko let v Leskovci kot kaplan služil in nabral 1135 rimskih novcev, najdenih na Drnovem (nekaj v okolici), ki so iz prvega stoletja pr. Kr. in iz prvih pet stoletij po Kr. Vse je opisal v knjižici „Zbirka rimskih novcev, nabranih na Drnovem“, v kateri navaja pa tudi druge drnovske starine, in jih hrani, in sploh zgodovinske podatke o tem nekdanjem mestu. Od kar se je ta numismatik in archeolog od nas preselil, bali smo se, da se za naša klasična tla nihče več brigal ne bo. A ta naša bojazen ni bila utemeljena. Ravnatelj archeološkega in numismatičnega oddelka cesarskega muzeja na Dunaji, dr. Kenner, posreduje, da se je dovolila mala svota v novo preiskovanje drnovskih starin. Pod vodstvom tukajšnjega vikarja, č. gosp. Knavs, preiskujejo se zdaj zlasti grobovi ob cesti, ki vodi iz Velike vasi na Drnovo. V grobovih, večinoma kamenitih in iz rezanega, nekaj tudi okinčanega kamnja, najdejo delavci razne znamenitosti; piske (urne), skledé, svetilnice, narokvice, zapestnice, gumbé, korale. Novci so uže kaj redki. Dobé se pa tudi veliki kosi opeke in tla iz mozaíke, našla se je še mramornata grobna ploča. V pesku je bila tudi kaj dobro ohranjena okostnica človeška, od katere je bila zlasti črepinja dobro ohranjena, kajti imela je še vseh 32 zob. Preiskavati se bode skušalo, kakošnega človeškega plemena je bil lastnik teh kostij, ali jih je nosil Kelt, Rimljan ali — Slovan (?). Znamenit je posebno še velik kamen, v katerem je bil grb vsekan, menda za kakošno dete — ker se je ta zemlja uže velikokrat prebrskala — čeravno ne morebiti skozi in skozi — in ker se še vedno dobivajo marsikateré reči, če tudi ne v veliki obilnosti, kaže to očividno, kako velik je bil *Neviodunum*. Sicer pa svedoči še njegova lega ob Savi. Sava (vsaj ena pavoga) je tekla takrat mimo Drnovega — o važnosti te keltsko-rimske naselbine. Ako bi se imelo dovelj sredstev na razpolaganje, izkopati bi se utegnilo še veliko znamenitostij; kajti kmet ne pusti, da bi se mu brez odškodnine prepavali travniki, njive, vrti ali zeló izpodkopavale hiše in hlevi.

—e.—

strunarja, ki je tako „mojsterski“ udarjal na svoje strune, da se je njih zvok daleč okrog razlegal in da ga nihče ni mogel posnemati. In dandanes? Klopstocka Nemci niti klasika ne imenujejo več, še manj ga pa beró. Isto velja o Koseskem. Pripoveduje se, da je nekdo darilo spisal tistemu Nemcu sedanje dobe, ki bi mogel dokazati, da je bral celo „Mesijado“ Klopstockovo; a oglašil se ni nihče. Po polnem prepričan sem, da dandanes tudi Slovenca ni najti, ki bi bil prebral celega Koseskega. To na prvi pogled čudno prikazen razjasnili si bomo, ako preudarimo, v kakem času, v kakih okoliščinah je pel naš Koseski. Vse njegovo delovanje moramo deliti v dve dobi. Umotvorom pred boleznijo njegovo (l. 1852.) ne more se odrekati pesniška, še manj pa praktična vrednost. A po bolezni opešale so duševne njegove moči tako, da so dela te dobe njega slavi le škodovala in veliko boljše bi bilo, da mož ni vzel peresa v roke.

(Konec prihodnjič.)

Iz Št. Petra na Notranjskem, 26. mar-  
cija. (Izv. dop.) „Ljubljanski List“ je nedavno  
našel velike dobrote, katere gozd posameznemu  
gospodarju, občini, deželi in državi donasa.  
Omeniti pa le hočem, kako silno potrebno je  
pogozdovanje pri nas na Krasu tudi zaradi  
drva za kurjavo. Uže nas je pričelo skrbeti,  
s čim se bode po zimi kurilo, ker leto za  
letom so drva dražja. Ubogi ljudje, kateri si  
morajo drva za kurjavo kupovati, prestanejo  
veliko mraza po zimi. Tudi nekateri kmetje  
uže sami nimajo več lesa za kurjavo. Uzrok  
te velike nezgode je pač ta, da lesni trgovci  
vsake vrste les za trgovino porabijo. Vsled  
tega so nekateri gospodarji prav z oslovsko  
pametjo, češ, „naj raste trava ali ne, ko mene  
več ne bo“ — brez vsega usmiljenja in brez  
ozira na prihodnost gozde svoje posekali.

Zadnji čas so pričeli vendar uže nekatere  
občine modro misliti, ter so tu in tam kos  
slabega pašnika pogozdile. Tako je tudi občina  
Št. Peter na Notranjskem leta 1881. nasadila  
mladih dreves po kamnitem in slabem pašniku  
nad „Kolodvorom“, ki meri 11 oralov. Govo-  
rilo in oporekalo se je mnogo, da bode po-  
gozdovanje na tej veliki, proti burji obrnjeni  
goljavi brezuspešno. Vidi se pa uže sedaj, da  
ima pogozdovanje vkljub močni burji dober  
uspeh. Slišijo se tedaj dostikrat besede: „Kdo  
bi si bil mislil, da se na močni burji in kam-  
niti goljavi tako čvrsto zaredé mlada drevesa!  
Naj bi se še sosedne kamnite goljave, na  
katerih se silno malo paše dobi, pogozdile!“  
Želeti bi bilo, da bi tudi sosedne občine po-  
snemale našo občino ter jele pogozdovati puste  
goljave, od katerih nobenega dobička nimajo.  
Izgovor, da se Kras zaradi močne burje po-  
gozditi ne dá, več ne velja. Opusti naj se le  
še nespametna misel in bedasto mnenje, katero  
se tukaj med ljudstvom mnogokrat sliši: „Ne  
dovolite zemljišča državi pogozditi, ker potem  
ne bode več gospodarji pogozdene zemlje.“  
Ta misel, katera je zelo razširjena med ljud-  
stvom, jako zadržuje pogozdovanje kraških  
goljav. Nadejati se pa moremo, da bo vse  
take in jednake misli kmalu burja odnesla,  
ter se bo tukajšnje ljudstvo potrebnega po-  
gozdovanja poprijelo. Gotovo je, da se mora  
od začetka prigovarjati in drezati, a potem,  
ko bo ljudstvo korist pogozdovanja spoznalo,  
in ko bo občina za občino pogozdovati pričela,  
ne bo tega več potreba. Velja naj izrek:  
*Verba movent, exempla trahunt!*

Iz Trsta, koncem marcija. (Izvirni dop.)  
Visoka okolica, katera šteje z Lipico vred  
enajst vasij, se deli v dva politična okraja;  
imela je do sedaj na Proseku in v Bazovici  
okrajnega glavarja in zdravnika. Naši mestni  
očetje dobro vedó, da je visoka okolica pa-  
sivna za mesto in težko so čakali prilike, da  
zmanjšajo troške okolice v korist hirajoči  
mestni kasi. Smrt Mir. Perhavca, okraj. zdrav-  
nika v Bazovici, bila jim je ugodni povod.  
Mesto ostalo je od onega dne prazno in se  
ne bode več nadomestilo. Sanitetna komisija,  
katera je imela o tem poročati, stavila je v  
mestnem zboru predlog, naj se vas Lonjer  
odtrga od visoke okolice ter utelisi nižji;  
ostala visoka okolica naj se zdravstveno in  
politično združi s središčem na Opčinah; tam  
naj bode sedež dveh zdravnikov in enega  
okr. glavarja za celo visoko okolico. Gosp. J.  
pl. Mirkovič, okr. glavar v Bazovici, se preseli  
na Opčine. Predlogi so vzbudili hudo debato;  
pet poslancev se je zdržalo glasovanja, večina  
pa je glasovala za predlogo.

Opčina postane zdaj glavno mesto visoke  
okolice. Prosek in Bazovica bodeta otemnela  
— a to jima v narodnem oziru ne škodi,  
kajti narodna zavest je v Bazovici in na Pro-  
seki vedno krepkejša in vsled tega nemamo  
nikacega strahu.

V Rojanu so prosili za poštno skrinjico;  
finančna direkcija v Trstu vzela je stvar v  
pretres ter poročala ministerstvu prometa i  
trgovine, da se je v Rojanu promet tako po-  
množil, da ne bi zadostovala tam samo poštna  
skrinjica, temveč da je nujna potreba napra-  
viti poštno podružnico. Ako se misli kaj na-  
praviti, naj se izbere najpripravniji kraj —

in ta bi bil po mojem mnenju i večine Rojan-  
čanov pri mostu na razpotji, kjer stoji sedaj  
prodajalnica.

## Razne vesti.

— (Slika cesarjeva.) Dunajski mestni  
zbor je naročil slikarju Angeliju, da ustvari za  
novo mestno palačo veliko sliko Njeg. veličanstva.  
Slavni umetnik in portretist je te dni dovršil krasno  
delo, ki predočuje vladarja v pravi velikosti. Po-  
doba bode lepšala dvorano, v kateri zborujejo  
mestni očetje.

— (O zaročitvi) nadvojvodinje Marije  
Valerije piše „Bohemia“: Nadvojvodinja je do  
sedaj živela oddaljena od zunanjega sveta na ce-  
sarskem dvoru — tako terja uže stara tradicija  
cesarske hiše gledé odgojitve hčer. Tudi nad-  
vojvodinja Gizela do 16. leta ni prišla v družbo.  
O zaroki Marije Valerije se sodi, da se bode vr-  
šila po vrnitvi nadvojvodinje iz Wiesbadena ali pa  
na dan njenega 16. godu. Govori se o nji, da  
se je v zadnjem času jako cvetoče razvila in da  
je zelo jednaka nekdanji krasni podobi svoje ce-  
sarske matere, ko se je bila poslednja poročila z  
našim cesarjem. Zato je pa tudi materin „ljub-  
ljenec“ — kakor se je presvetla cesarica sama  
večkrat izrazila. Naravno je, da se je na dvoru  
uže zdavno mislilo na to, komu bode najmlajše  
dete cesarskih starišev podalo roko v zakon. Go-  
vorilo se je o prestolonasledniku portugalskem ali  
pa o najstarejšem sinu kralja saksonskega. Ko je  
v pretečenem poletju portugalski princ bival na na-  
šem dvoru, kjer so ga jako odlikovali, menil je  
vsakdo, da bode on odpeljal cvetočo nevesto — a  
sedaj je stvar drugačna postala. Nadvojvodinja  
podá roko domačemu princu. Uzrok, da ne gre na  
tuje, je menda ta, ker je cesarica želela, da ostane  
dete pri nji. Ni se mogla ločiti od ljubljene-  
ga otroka; vsled te zveze pa ostane nadvojvodinja  
vedno v obližji dvora in svoje skrbne matere.

— (Trdovraten roparsk morilec.)  
Dne 21. in 22. marcija se je vršila pred pariž-  
kimi porotniki obravnava zoper morilca Mihaela  
Campija, ki je napal lanskega avgusta sestrí Du-  
cros v njihovem stanovanju, umoril njihovega brata  
70letnega starčka, in jedno izmed njiju ranil tako  
močno, da se je dolgo na njenem okrevanju  
dvojilo. Zločinec hiti v podstrešnico ter se pusti  
vsled krika na pomoč prihitelmu hišniku brez  
vsake ovire vjeti. Akoravno dejanj nikdar ni tajil,  
je trajala preiskava vendar šest mesecev. To pa  
zarad tega, ker se je zločinec trdovratno branil dati  
kaj pojasnil o svoj osebi in o svojem prejšnjem  
življenju. Vse, kar je izjavil pred sodnijo, je me-  
rilo na to, da bi jo premotil in obtežil preiskavo.  
Mihael Campi ni bilo njegovo pravo ime, kojega  
pa ni hotel povedati iz različnih osebnih ozir-  
ov. Pravil je, da je bil že mornar, da je služil uže  
med Karlisti, da je bil tam obsojen k smrti, da  
jo je od tam pobrisal itd. Vsi poskusi sodnijski,  
priti pravim osebnim podrobnostim zločinčevim na  
sled, ostali so brezuspešni ter so stvar le zamo-  
tali, ker so privedli sodnijo v celo vrsto neprilik  
s posameznimi osebami, koje je sodnija spravljala  
v svojem sumu s zločincem v dotiko. Tudi v obeh  
dnevih konečne obravnave ni bilo iz zločinca ni-  
česar spraviti gledé osebnih razmer, med tem ko  
je zločinec vse rad obstal, če tudi ni hotel pove-  
dati, kaj da ga je do njih nagibalo. Ker vse pre-  
tenje in prigovarjanje ni nič pomagalo, da bi ga  
spravilo do izjave, so smatrali porotniki v smislu  
tožnikovem njegovo trdovratnost kot obtežilno ter  
ga spoznali krivim. Sodnija ga obsodi k smrti,  
kteró razsodbo je zločinec poslušal brez vsacega  
sočutja.

— (Nekoliko statističnih dat iz Ja-  
pana.) O tej deželi javijo „Times“ prav zani-  
mive številke, katere hočemo tukaj posneti. Čeravno  
je v Japanu vsakdo primoran šolo obiskovati,  
poučevalo se je l. 1882. vendar le komaj 43 %  
vseh za šolo sposobnih otrok. Na posebno nizki  
stopinji pa je ženska odgoja, dasi ravno se ženska  
v Japanu prav visoko čisla. Izmed 2616879  
učencev je bilo l. 1882. le 78369 učenk. —  
Vojstvo je po nemškem sistemu na novo osnovano  
in je dolžnost vojaškega službovanja splošna.  
Aktivno vojstvo je stelo l. 1882. 105500 mož,  
in sicer: 44 pehotnih polkov s 32764 možmi in  
oficirji, 1 konjiški polk s 482 možmi, 7 topničar-

skih kompanij broječih 2687 mož, 3 ženijske kom-  
panije broječe 1167 mož, komisariat broječ 520  
mož, skupno 37820 mož; razven tega ima prva  
nadomestna divizija 42606, druga 16080 mož in  
oficirjev. Nadomestnih mož pa je 6033 in zan-  
darjev 1286. Namorsko vojstvo šteje 702 oficirja  
in 4511 mož ter je l. 1882. imelo 8 velikih  
bojnih ladij, pet oklopnih s 122 topovi in 18  
drugih ladij s 103 topovi. — Zeló pa Japan  
napreduje s železniškimi stavbami; dočim je leta  
1880. bilo prometu izročenih le 76 angleških milj,  
bilo jih je l. 1883. uže 220. Dolžina telegrafskih  
žic znaša 4733 milj. — L. 1882. se je brzojavilo  
2784287 brzojavk; po pošti pa se je razposlalo  
v istem letu 96916235 pisem, tiskovin in drugih  
pakétov.

— (Grozodejstva delavcev) Na avstral-  
skem otoku Neuseeland je napravilo 20—30 de-  
lavcev, kojim je potekla ravno pogodba, nezasti-  
šana grozodejstva. Bili so divjaki iz tamošnjih  
mest Apiangi in Turatouva in so bili sovražni pre-  
bivalcem Nananti. Koj pri prihodu v imenovano  
pokrajino so se spozabili nad mladimi deklicami  
bližnje vasi ter vstrelili dva starčka, koja sta jih  
zaradi tega čina zavrnila. Na to so napravili prav  
človešk lov ter postreljali vse, kar jim je prišlo  
pod roke. Nepopisljiv strah se poloti mirnih ta-  
mošnjih ljudij. Matere pusté otroke domá, bežé z  
možmi v čolnih v sosednje kraje po pomoč. Kralj  
v mestu Kuriji se takoj napoti s svojimi vojsčaki.  
Vse mirovno posredovanje ni pomagalo nič; odgo-  
varjalo se je le s strelom. Vname se vsled tega  
prava bitka, v koji pade sedem grozodejcev; ostali  
so bili pa vjeti in potem v kraljevi prestolnici,  
v Kuriji, na najgrozovitejši način ob glavo djani.  
Od kraljeve čete jih je troje palo, devet je bilo  
pa težko ranjenih.

## Domače stvari.

— (Imenovanje.) Gosp. deželni predsednik  
je deželnega inženérskega asistenta Ant. Schwaba  
imenoval stavbenim adjunktom pri državnem stav-  
benem uradu na Kranjskem. — Absolvirani prav-  
nik Ivan Lončar je imenovan konceptnim prakti-  
kantom finančne direkcije v Ljubljani.

— (Adjunktom) na deželni vino- in sadje-  
rejski šoli na Slapu je v včerašnji seji dež. od-  
bora imenovan gosp. Rossman iz Nevega Mesta,  
sedaj gospodarski praktikant na cesarskem posestvu  
v Oujezdu na Češkem.

— (Magistratni odsek) ljubljanski ima  
jutri ob 5. uri popoldne sejo.

— (Olepšavanje mesta.) Sv. Petra na-  
brežje in Reseljevo cesto dal je nasaditi mestni  
magistrat z lipami. Ob sv. Petra nabrežji napravi  
se nova ograja. Tudi v „Zvezdi“ delo za olepša-  
vanje kaj vrlo napreduje.

— (Stavbe v mestu.) Zidanje poslopja za  
moško in žensko izobraževališče sedaj pod podjet-  
niki gg. inženjerm Tomekom in stavbenim mojstrom  
Filipom Zupančičom kaj pridno napreduje. Za telo-  
vadnico, ki bode samostalno poslopje, pa so začeli  
te dni temelj kopati. — Novi muzej „Rudolfinum“,  
čegar zgradbo je prevzela kranjska stavbena družba,  
se nad temeljnimi zidovjem, koje so bili dozidali  
lansko leto do slavnostnih dni, uže dviga kvišku  
in bode uže jeseni pod streho. Drugo leto se no-  
tranje opravi, in v pomladi l. 1886. se preseli de-  
želni muzej kranjski v poslopje. Stavbo nadzoruje  
g. inženér Schwab od deželnega odbora.

— (Spomensko pločo) vzdal bode vod-  
matski župan g. Bavdek s primernim slovenskim  
in nemškim napisom na svojo hišo, pri kateri je  
lansko leto dne 13. julija o slavnostnih dnéh po-  
zdravila presvetlega cesarja vodmatska občina, du-  
hovščina fare sv. Petra in na tisoče kmetskega  
ljudstva. Pločo je prav okusno izdelal kamnosék  
g. V. Čamernik. Odkritje ploče vršilo se bo jako  
slovesno, kajti povabila se bodo vsa ljubljanska  
narodna društva.

— (Morilca na begu.) Deželna sodnija  
ljubljanska objavlja z iskavnim listom naslednje:  
„Štefan Golobič, baje iz okraja metliškega ali  
čraomeljskega, 30 l. star, srednje postave, črnih  
očij in črnih brk, podolgastega nosu, okrogličen  
in obraščen, večé slovenskega, hrvatskega in nekoliko

nemškega jezika; na dalje Jožef Stuler (tudi Stolar), rezervist 5. polka dragoncev, iz Kokre (pri Kranji), porojen l. 1858., oba drvarja, sta zelo sumljiva umora in težke telesne poškodbe, učinjene dne 12. julija m. l. v Bubleuu, v okraji krnjaškem na Hrvatskem; oba sta pobegnila."

— (Požarna kronika.) V tako zvani "Kačji ridi" pri Novem Mestu nastal je 29ega marcija ogenj, ki je v dveh urah pokončil blizu 3 $\frac{1}{2}$  orala gozda, večinoma nizko goščavo in grmovje. Škode je 75 gold. Najbrže so zažgali šolarčki, ki so kurili v gozdu.

— (Nesreča na Nabrežini.) Neka družba je hotela pohoditi jamo, ki se nahaja pri prvi stražnici proti Proseku. Jeden izmed družčine se je hvalil, da se upa po vrvi splezati v jamo in zopet nazaj. Res se je jel spuščati v globočino, a kmalu zapustile so ga moči in padel je na dno jame. Tam so ga našli mrtvega.

— („Grüne Blätter.“) Kdor bere velikomemške časopise, ali kdor vsaj prebira našo „Laib. Zeitg.“, temu pač ni ušla velika anonsa, ki obstoji samo z dveh besedi: „Grüne Blätter“. Vzemi kakršnen koli časnik v roke, uže ti štrli nasproti: „Grüne Blätter!“ Ako si imel priliko biti zadnje dni na Dunaji, videl si na vsakem oglu velikanske plakate in na njih zopet: „Grüne Blätter!“ — kakor lastna senca te preganjajo te besede in vsakdo vprašuje, kaj pač pomeni ta skrivnostna anonsa, ki človeka spremlja na vseh njegovih potih. Nikjer se ji ne moreš ogniti — in konečno postaneš nervozen, jezi te ta dvojica nedolžnih besedi in gotovo bi rad žrtvoval nekaj novcev, ko bi ti kedo pojasnil te vrazje „Grüne Blätter!“ — Le potrpljenje, prijatelj — ne bode dolgo, pa bomo prišli na sled. Vsaj tako lahko sklepamo iz enakih prikaznij in enakih manevrov, ki so se vršili že dostikrat. Najbolj verjetno je namreč, da pomenijo te besede naslov kacega novega podjetja — n. pr. založnik novega lista (— kakor kaže nemški naslov, vsaj ne slovenskega —) nas na ta način pripravlja na svoje podjetje. No, človek, kateri toliko časa čita besede, vedno iste vrazje besede, meni konečno, da bi mu nekaj manjkalo, ko bi jih ne bilo, da uže ne more brez njih živeti, — in sedaj pride podjetnik zopet na dan in pove, koliko bode veljal nov list, kake sodelavce itd. bode imelo novo dete... Tedaj pogledjmo v dunajski list, ki pred nami leži — morebiti ima uže kaj natančnega, kaj bolj določenega o novem podjetju. Kje so anonse? Oha — za božjo voljo, uže zopet samo „grüne Blätter, grüne Blätter!“ Vrag vas vzemi!

## Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Dunaj, 1. aprila. Včeraj se je objavilo policijsko poročilo o delovanju anarhistične stranke na Dunaji. Dokazuje, da obstoji zveza med raznimi zločini, pričenshi od roparskega napada na Merstallingerja. Na drobno našteva dokaze, da sta zaprta anarhista Stellmacher in Kammerer kot eksekutivna organa Mostovega anarhističnega odbora v New-Yorku tudi izvršila umor Hlubkov in Eisertov ter napade v Strassburgu in Stuttgartu.

Kahira, 1. aprila. Dva sudanska poveljnika (paši) zaradi izdajstva pri Halfiyeh usmrtnjena. Mahdi je odbil imenovanje sultanom kordofanskim.

Sredec (Sofija) 1. aprila. Mnogobrojno obiskovan naroden tabor je sprejel mocijo, v kateri se izraža nada, da bodo velesile zedinile obe Bulgariji.

Dunaj, 31. marcija. Predloga o državnem računskem svetu (Staatsrechnungshof) bila je sprejeta v drugem in tretjem branji. Debata se je unela le pri členu III., ki določuje, da se predsednik ne more odstaviti. To določbo sta zagovarjala levičarja Heilsberg in Jaques, pobijal jo je Matuš in tudi vladni zastopnik, dvorni svetnik Haukiewicz se je izjavil proti temu odstavku. Glasovalo se je po imenih in obveljala je določba s 134 zoper 106 glasov. Prihodnja seja bode v sredo, na dnevnem redu je davek o žganji.

Dunaj, 31. marcija. Zarad vojvode Albanskega se je nastavilo šestdnevno žalovanje na ces. dvoru, pričenshi od 1. aprila.

Krakovo, 31. marcija. Kakor poroča „Tagespost“, prišli so v tukajšnji kaznilnici o pravem času na sled zaroti proti življenju sodniškega podpredsednika.

Berolin, 31. marcija. V poslaniški zbornici je odgovoril minister bogočastja Gossler na interpelacijo posl. Jazdzewskega, je li vlada pripravljena, državne doneske od sedaj naprej plačevati tudi nadškofiji Poznanj-Gnježno, jednako kakor nadškofiji kolinski, in če ne, kake uzroke zamore navesti. Minister je izjavil, da vlada ne namerava jednake naredbe za nadškofijo Poznanj-Gnježno in da tudi noče uzrokov navajati za ta korak.

Carigrad, 30. marcija. Iz Bokhare se poroča, da je kan Muzzafer Eddin poslal 800 mož zoper tamošnjega Mahdija.

Aleksandrija, 31. marcija. General Gordon se je podal 16. marcija iz Kartuma s 3000 pešci, 20 kanoni in nekoliko konjikov, da bi ustaše razkropil, ki so žugali mestu. Ne daleč od Halfijaha zadel je na sovražnika. Bašibozuki Gordonovi so takoj zbežali, ko jih je napadlo 0 sovražnih konjikov. Tudi pešci so se podali v divji beg, pustivši kanone na mestu. Sovražnik jih je dolgo podil. Gordon trdi, da vsled tega poraza Kartum ni v nevarnosti.

## Telegrafično borzno poročilo

z dne 1. aprila.

|                                          |        |
|------------------------------------------|--------|
| Jednotni drž. dolg v bankovcih . . . . . | 79.95  |
| „ „ „ srebro . . . . .                   | 81.15  |
| Zlata renta . . . . .                    | 101.55 |
| 5% avstr. renta . . . . .                | 95.40  |
| Delnice narodne banke . . . . .          | 845. — |
| Kreditne delnice . . . . .               | 326.10 |
| London 10 lir sterling . . . . .         | 121.30 |
| Srebro . . . . .                         | —      |
| 20 frankovec . . . . .                   | 9.61   |
| Cekini c. kr. . . . .                    | 5.68   |
| 100 drž. mark . . . . .                  | 59.25  |

## Uradni glasnik

z dne 1. aprila.

Naprava novih zemljiških knjig: Za davkarsko občino Veliki Podljuben; poizvedbe v dan 7. aprila; — za davkarsko občino Stare Freže; poizvedbe v dan 7. aprila v Kočevji; — za katastralno občino Sevice; poizvedbe v dan 8. aprila v Postojini.

Eks. javne dražbe: Posestvo Fr. Pavličev v Buči, sodna cena 189 gold., v dan 23. aprila od 10. do 12. uri v Kamniku (relicit.) — Posestvo Tom. Popka iz Begúnj, sodna cena 1090 gold., v dan 30. aprila, 29. maja in 3. julija ob 10. uri v Logatcu (prenos.)

## Tuji.

Dne 30. marcija.

Pri Maliči: Wintzl in Gerstl, trgovca z Dunaja. — Spiller, trgovec iz Maksdorfa. — Zinner, zasebnik iz Trsta. — Höchsmann, c. kr. vodja tobakarne, iz Celovca.

Pri Slonu: Hauri, potov. iz Marselja. — Schneider in Speiser, trgovca z Dunaja. — Fischel, potov. iz Brna. — pl. Tasch, c. kr. nadlajtenant, s soprogo, iz Beljaka. — Euttin, zasebnik iz Kamnika.

Pri Tavčarji: Gross, gled. igralec, z Dunaja. — Hiltenbach, graščak z Hrvatske.

Pri Bavarskem dvoru: Leipnik, potov. z Dunaja. — Rihar, posestnik iz Trnovega.

Pri Virantu: Poš in Perko, zasebnika iz Žužemperka. — Kutnar, učitelj z Dolenjskega.

Pri Južnem kolodvoru: Šarc, trgovec, in Ewigstein, c. kr. major, s soprogo, z Dunaja. — Suchartin, zasebnik, in Pucher s soprogo iz Grada.

## Umrlj so:

Dne 30. marcija. Janez Remžgar, kleparja sin, 10 mes., Poljanska cesta št. 18, vnetje dihal.

Dne 31. marcija. Ana Lenček, zasebnica, 19 l., Dunajska cesta št. 2, jetika. — Josipina Bobek, krojača udova, 58 l., Krakovske ulice št. 22, pljučnica. — Andrej Šmajdek, gostac, 60 l., Rožne ulice št. 39, otrpenje pljuč.

## Meteorologično poročilo.

| Dan         | Čas opazovanja | Stanje barometra v mm | Temperatura | Vetrovi  | Nebo | Mo-krina v mm |
|-------------|----------------|-----------------------|-------------|----------|------|---------------|
| 31. marcija | 7. zjutraj     | 732.15                | + 6.6       | sz. sl.  | obl. | 0.00          |
|             | 2. pop.        | 732.33                | + 14.1      | vzh. sl. | „    | „             |
|             | 9. zvečer      | 732.47                | + 9.1       | „        | js.  | „             |

## Javna zahvala.

Deputacijam raznih slovenskih društev, slovenskim društvom sploh, gospodu govorniku Cegnariju, pevcem, drugi gospodi in mnogobrojnemu narodu, izrečemo s tem za vdeležbo pri pogrebu, za prekrasno petje, za mnogoštevilne vence in za vse druge dokaze ljubezni do našega ranjcega očeta, gospoda Jovana Vesel-Koseskega, svojo najtoplejšo zahvalo.

V Trstu 29. marcija 1884.

Rodbina Vesel.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

## „Matice Slovenske“

in sicer:

- Narodni Koledar in Letopis** „Matice Slovenske“ za 1867. l. 20 kr.  
— za 1868. l. 50 kr.  
**Letopis** „Matice Slovenske“ za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.  
— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.  
— „Matice Slovenske“ za 1874. l. 50 kr.  
— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pletersnik. 50 kr.  
— za 1876. l. Uredil M. Pletersnik. 50 kr.  
— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.  
— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.  
— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.  
— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.  
— za 1880. l. — — — — — 50 kr.  
— za 1881. l. — — — — — 1 gld.

**Zgodovina slovenskega naroda.** Spisal J. Trdina. 60 kr.

**Vojvodstvo Kranjsko.** Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

**Vojvodstvo Koroško.** Po spisu Jož. Erben. 20 kr.

**Slovenski Stajer.** Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.

— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.

**Slovanstvo.** I. del. Spisali Jan Majciger, Maks Pletersnik in Bož. Raič. 50 kr.

**Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku.** Spisal J. V. 10 kr.

**Telegrafija.** Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.

**Slovnica češkega jezika z berilom.** Spisal Fr. Marn. 60 kr.

**Slovnica ruska za Slovence.** Spisal Fr. Majar. 1 gld.

**Razna dela pesniška in igrokazna Jovana Vesela-Koseskega.** Z njegovo podobo. 2 gld.

**Dodatek** (k tem delom) 20 kr.

**Vodnikove pesni.** Uredil Fr. Levstik. 50 kr.

**Dr. Lovro Toman.** S podobo. 40 kr.

**Dr. Etb. H. Costa.** S podobo. 40 kr.

**Kopitarjeva spomenica.** Uredil J. Marn. 40 kr.

**Oljani Slovenec.** Spisal Iv. Vesel. 40 kr.

**Vpliv vpijanjivih pijač.** Spisal dr. M. Samec. 10 kr.

**Potovanje okolo sveta v 80. dneh.** Iz francoskega prevél D. Hostnik. 40 kr.

**Strup.** Vesela igra v enem dejanji. Prosto poslovenila Lujiza Pesjakova. 10 kr.

**Slovenska slovnica,** po Miklošičevi primerjalni spisal Jan Šuman. 1 gld. 50 kr.

**Znanstvena terminologija s posebnim ozirom na srednja učilišča.** Spisal A. Cigale. 1 gld.

**Prirodopisni zemljepis.** Spisal J. Jesenko. 1 gld.

**Zemljevidi:** Evropa, Azija, Amerika, Afrika, Avstralija, Rusija, Turčija in druge vzhodne dežele, Britanija in Skandinavija, Švica, Španija in Portugalsko, Nizozemsko in Belgija, Italija, Nemško cesarstvo, po 10 kr.

**Zgodovina avstro-ogorske monarhije.** Spisal Janko Kersnik (drugi popravljeni natis). 20 kr.

**Geometrija za učiteljsišča.** Sestavil L. Lavtar. 1 gld. 20 kr.

**Somatologija.** Spisal dr. Jan Woldrich, poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

**Prirodopis živalstva** s podobami. Po Pokorniju poslovenil Fr. Erjavec. 75 kr.

**Prirodopis rastlinstva** s podobami. Po Pokorniju poslovenil Iv. Tušek. 85 kr., vezana 1 gld.

**Rudninoslovje,** po Fellöckerji, spisal Fr. Erjavec. 40 kr.

**Štirje letni časi.** Po Rossmässlerji predelal Ivan Tušek. 40 kr.

**Schoedler, Knjiga prirode.** Štirje snopiči. 1 gld. 70 kr.

**Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg**

knjigotržnica v Ljubljani.